



คู่มือแนวทางปฏิบัติความเป็นผู้นิพนธ์

ความเป็นผู้นิพนธ์ (Authorship)

ความเป็นผู้นิพนธ์ของผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการควรจำกัดอยู่เฉพาะบุคคลที่มีส่วนร่วมในเชิงปัญญา (Substantive Intellectual Contributions) อย่างสำคัญในผลงาน ผู้นิพนธ์ทุกคนมีหน้าที่ในการประเมินบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเป็นธรรม เพื่อให้แน่ใจว่าการเป็นผู้นิพนธ์นั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่ควรเป็นโดยในการเป็นผู้นิพนธ์ต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน 3 ข้อ ดังนี้

- มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในแนวความคิด หรือการออกแบบงานวิจัย หรือดำเนินการเก็บข้อมูล หรือการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล หรือมีส่วนร่วมในการเขียน หรือตรวจสอบอย่างสำคัญในเชิงปัญญาของเนื้อหา (ไม่ใช่การตรวจภาษาหรือรูปแบบ) และ
- รับทราบและรับรองต้นฉบับสุดท้ายก่อนส่งเผยแพร่ และ
- เป็นผู้รับผิดชอบความถูกต้องของเนื้อหาและจริยธรรมในผลงานวิจัย

การเรียกร้องหรือมอบหมายความเป็นผู้นิพนธ์ให้กับผู้ที่มีองค์ประกอบไม่ครบถ้วน 3 ข้อดังกล่าวข้างต้นอาจเป็นการประพฤติที่ผิดหลักจริยธรรมการวิจัย สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลงาน เช่น ผู้ให้ทุน ผู้สนับสนุนด้านเทคนิค สนับสนุนทรัพยากร ตรวจภาษาหรือไวยากรณ์ กำกับดูแลทั่วไปในกลุ่มวิจัย เพียงอย่างเดียว ไม่ถือว่าเป็นผู้นิพนธ์

ผู้นิพนธ์ที่ไม่เหมาะสม (Inappropriate Authorship)

มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ผู้วิจัยประพฤติปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดสิทธิ์ความเป็นผู้นิพนธ์ คือต้องระบุชื่อผู้นิพนธ์ที่มีส่วนร่วมในการผลิตผลงานวิจัยให้ครบถ้วน และไม่เพิ่มเติมชื่อผู้นิพนธ์ที่ไม่เหมาะสมได้แก่

- ผู้นิพนธ์รับเชิญ โดยการเสนอความเป็นผู้นิพนธ์ให้กับผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้นิพนธ์ เนื่องจากให้ความเคารพนับถือ หรือเสนอให้กับผู้เชี่ยวชาญเพื่อประโยชน์ในการสร้างความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัยและเพิ่มโอกาสในการตีพิมพ์ หรือมอบให้เพื่อหวังผลประโยชน์อื่นตอบแทน
- ผู้นิพนธ์偽造 โดยการจ้างให้ระบุผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญกับผลงานวิจัยเป็นผู้นิพนธ์ หรือการยกความเป็นผู้นิพนธ์ให้กับบุคคลอื่นเป็นผู้นิพนธ์แทนตนเองโดยสมยอมเพื่อแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการโดยใช้ข้อมูลวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

การใช้ข้อมูลวิทยานิพนธ์ทั้งหมดหรือบางส่วนของนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญ มาเขียนบทความทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีส่วนร่วมในการเตรียมต้นฉบับสุดท้ายก่อนส่งเพื่อพิจารณาให้เผยแพร่ เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมีองค์ประกอบครบตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์ โดยนักศึกษาควรมีหน้าที่ในการร่างต้นฉบับบทความทางวิชาการและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ในทำนองเดียวกัน หากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ร่างต้นฉบับ นักศึกษาควรได้รับแจ้งและอนุญาตให้มีส่วนร่วม เพื่อให้มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์ อย่างไรก็ตาม หากอาจารย์ที่ปรึกษาได้นำข้อมูลบางส่วนจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามาใช้ในการเขียนบทหวานวรรณกรรม โครงการวิจัย ความก้าวหน้า หรือรายงานฉบับสมบูรณ์ และมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างเพียงพอ ก็อาจไม่ต้องมีชื่อนักศึกษาเป็นผู้นิพนธ์ได้

การจัดลำดับผู้นิพนธ์ในบทความวิจัย

ผู้นิพนธ์ทุกคนควรตัดสินใจร่วมกันอย่างยุติธรรมในการจัดลำดับชื่อในผลงานทางวิชาการ โดยทั่วไปผู้นิพนธ์ชื่อแรก (First Author) คือ ผู้ที่ได้รับการยอมรับว่ามีส่วนร่วมมากที่สุดในการขับเคลื่อนงานวิจัย เนื่องจากผู้นิพนธ์ชื่อแรก มักเป็นผู้ริเริ่มงานวิจัย ทำการวิจัย และร่างต้นฉบับ เป็นต้น การจัดอันดับผู้นิพนธ์อื่น ๆ อาจเรียงตามลำดับการมีส่วนร่วม แต่อาจจะไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป มีหลากหลายวิธีที่อาจใช้ในการพิจารณาการจัดลำดับผู้นิพนธ์ เช่น ระบุรายชื่อผู้นิพนธ์เรียงตามตัวอักษร หรือแบบสุ่มในบางสาขาวิชา เนื่องจากให้ความสำคัญของผู้นิพนธ์เท่า ๆ กัน หรือบางสาขาวิชาผู้นิพนธ์ตำแหน่งสุดท้ายมักเป็นผู้วิจัยอาวุโส ดังนั้น คณะกรรมการจะต้องร่วมกัน ยอมรับถึงเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์และแนวทางการจัดลำดับผู้นิพนธ์ในบทความตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนวิจัย โดยอาจจะมีการบันทึก ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อหลักเลี้ยงการเกิดข้อขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลัง

กรณีใช้ข้อมูลวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยนักศึกษามีส่วนสำคัญในการดำเนินการวิจัย นักศึกษาควรมีสิทธิ์ในความเป็นผู้นิพนธ์ชื่อแรก อย่างไรก็ตาม หากนักศึกษาปฏิเสธที่จะมีส่วนร่วมในการร่างต้นฉบับผลงานทางวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีสิทธิ์ในความเป็นผู้นิพนธ์ชื่อแรก ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักจริยธรรมการวิจัยด้วย

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

สำหรับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ แต่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน 3 ข้อตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์ข้างต้น อาจมีชื่อในกิตติกรรมประกาศ และต้องได้รับการยินยอมจากผู้นั้น ซึ่งบุคคลเหล่านั้น ได้แก่

- หน่วยงานที่ให้ทุนหรือผู้ที่สนับสนุนทุนในการดำเนินการวิจัย
- ผู้ที่ให้คำปรึกษาด้านการวิจัย ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักการ วิธีการตรวจวิเคราะห์ข้อมูล
- ผู้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล วัสดุต่างๆ ทั้งหมดหรืออุปกรณ์ในการดำเนินการวิจัย
- ผู้ช่วยวิจัยหรือผู้ที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นประจำจากผู้บังคับบัญชา



- ผู้สนับสนุนด้านเทคนิคหรือผู้ที่มีอำนาจความสะอาดในการทำวิจัย
- ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลภาพรวมทั่วไปในกลุ่มวิจัย
- ผู้ที่มีส่วนช่วยตรวจสอบและให้คำแนะนำทางภาษาหรือไวยากรณ์

แนวทางการปฏิบัติในการกำหนดผู้นิพนธ์ (Implementation)

1. ผู้วิจัยทุกคนต้องทราบเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมในความเป็นผู้นิพนธ์ตามแนวปฏิบัตินี้
2. ผู้วิจัยทุกคนควรตัดสินใจร่วมกันอย่างยุติธรรมและตรงไปตรงมา เพื่อให้ได้ข้อตกลงร่วมกันว่าผู้ใด กรณีที่เป็นผู้นิพนธ์ ผู้ใดสมควรมีชื่อในกิตติกรรมประ公示 ผู้ใดควรเป็นผู้นิพนธ์หลัก รวมถึงลำดับความเป็นผู้นิพนธ์ในบทความวิจัย โดยอาจทำบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
3. ผู้วิจัยควรร่วมกันกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (Contributorship) โดยความเห็นชอบจากผู้วิจัยทุกคน แม้ข้อมูลนี้อาจไม่จำเป็นต้องนำเสนอในทุกรายกรณีตาม
4. กรณีความทางวิชาการที่มาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมครบถ้วน ตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์ และมีสิทธิ์ในความเป็นผู้นิพนธ์ซึ่งแรก
5. ในกรณีที่มีข้อพิพาทเรื่องความเป็นผู้นิพนธ์และไม่สามารถแก้ไขปัญหาร่วมกันได้ ควรเสนอข้อพิพาทนั้น ต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่มีอำนาจจินจัยซึ่งขาดข้อพิพาทนั้น

จริยธรรมของผู้นิพนธ์

- ผู้นิพนธ์ทุกคนมีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล รวมถึงจริยธรรมในการวิจัย ข้อมูลที่นำมาเผยแพร่ต้องมีความถูกต้อง ทำซ้ำได้จริง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่รวมรวมได้จากการวิจัย ไม่สร้างข้อมูลเท็จ (Fabrication) หรือบิดเบือนข้อมูลที่ผิดไปจากข้อมูลจริง (Falsification) หรือบิดเบือนข้อมูลโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือเพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่ผู้วิจัยต้องการ (P-Hacking) และไม่ยอมให้ผลประโยชน์ทางการเงิน หรือผลประโยชน์อื่น มาทำให้การดำเนินการวิจัยและการรายงานผลการวิจัยเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง
- ผู้นิพนธ์ต้องไม่คัดลอกผลงานทั้งของตนเอง (Self-Plagiarism) และของผู้อื่น (Plagiarism) ซึ่งมักเกิดขึ้นกับการลอกเลียนบทความ (การเขียน) หรือข้อความเดิมบางส่วนที่ปรากฏในบทความทั้งบทความเดิมของตนและบทความของผู้อื่น โดยเจตนาให้เข้าใจว่าเป็นผลงานของตน หรือเข้าใจว่าเป็นคนลงนาม ซึ่งครอบคลุมไปถึงรูปภาพและตารางผลงานด้วย
- ผู้นิพนธ์ต้องไม่จัดการรูปภาพ (Image Handling) โดยการตกแต่ง ดัดแปลงรูปภาพ ทั้งการลบเพิ่ม หรือตัดต่อภาพของตนเองและผู้อื่นที่มีผลทำให้ตีความไขว้เขว หรือเปลี่ยนแปลงผลการวิจัย
- ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิง (Citation) และจัดทำเอกสารอ้างอิง (References) อย่างถูกต้องครบถ้วน กรณีที่ต้องการใช้ข้อมูลจากแหล่งอื่นมาสนับสนุนผลการศึกษาวิจัย

- ผู้นิพนธ์ต้องเก็บความลับ (Confidentiality) และความเป็นส่วนตัว (Privacy) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่ควรถูกเปิดเผยให้ล่วงรู้ถึงบุคคลที่สาม เพื่อมิให้ละเมิดความเป็นส่วนตัว อันก่อให้เกิดความเสียหายทางไดทางหนึ่ง หรือเกิดการสูญเสียความเป็นส่วนตัว ซึ่งต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อศึกษาวิจัยและเผยแพร่ผลงาน
- ผู้นิพนธ์ต้องไม่ส่งบทความเพื่อเผยแพร่ซ้ำ (Redundant Publication) ทั้งบทความทั้งหมดหรือบางส่วน หรือนำข้อมูลที่ควรเป็นบทความเดียว มาแบ่งย่อย แยกตีพิมพ์ในสารสารมากกว่าหนึ่งแห่ง (Salami Publication) และต้องไม่ส่งบทความวิจัยเรื่องเดียวกัน ทั้งที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงให้แตกต่างกันบ้างในบางแห่ง แต่เนื้อหาสำคัญเดียวกัน ไปตีพิมพ์หลายแห่ง (Simultaneous Submission หรือ Co-Submission) โดยที่ทั้งหมดนี้เพื่อให้เข้าใจผิดว่ามีผลงานจำนวนมากขึ้น
- ผู้นิพนธ์ต้องไม่เลือกข้อมูลส่งตีพิมพ์ (Selective Publication) ซึ่งการเผยแพร่ผลงานที่มีการเลือกข้อมูลเฉพาะส่วนอาจทำเกิดความเข้าใจหรือสื่อความหมายแตกต่างไปจากผลการศึกษาที่มีข้อมูลทั้งหมด
- ผู้นิพนธ์พึงทราบหากถึงข้อมูลที่นำมาใช้ว่า ต้องได้มาอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมจรรยาบรรณในด้านที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ รวมถึงแนวปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ผู้นิพนธ์พึงทราบหากถึงข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หากผลงานนั้นต้องการรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ข้อมูลนั้นจะต้องไม่เคยเปิดเผยสาระสำคัญมาก่อนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการเผยแพร่ทางสื่อและสิ่งพิมพ์ใด ๆ หากมีการเผยแพร่ก่อนการยื่นขอรับความคุ้มครองจะถือว่าไม่เป็นสิ่งใหม่ทันที

ภาคผนวก

นิยาม

ผู้นิพนธ์ (Author) หมายถึง ผู้ที่มีส่วนร่วมเชิงปัญญา (Substantive Intellectual Contribution) อย่างสำคัญในผลงาน

ผู้นิพนธ์偽 (Ghost Author) หมายถึง ผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้นิพนธ์ แต่ไม่มีชื่อเป็นผู้นิพนธ์ ซึ่งอาจเป็นการถูกขโมยผลงานโดยผู้ร่วมงานหรือผู้อื่น หรืออาจเป็นไปโดยสมยอม เช่น เป็นผู้รับจ้างทำงานวิจัยหรือเขียนบทความให้นักวิจัย และไม่ใส่ชื่อตนในบทความ

ผู้นิพนธ์รับเชิญ (Gift Authorship, Guest Author, Honorary Author) หมายถึง ผู้ที่ระบุว่าเป็นผู้นิพนธ์ แต่ไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้นิพนธ์ เช่น หัวหน้าภาควิชา อาจารย์อาวุโส นักวิจัยที่มีชื่อเสียง เจ้าของทุนวิจัย ผู้บริหารหน่วยงานที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์

ผู้นิพนธ์หลัก (Corresponding Author) หมายถึง ผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในผลงาน และทำหน้าที่ดูแลให้คำแนะนำ ตรวจสอบต้นฉบับ รวมถึงประสานงานกับผู้นิพนธ์อื่น ๆ ในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งการติดต่อใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานนี้ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต



ผู้นิพนธ์ชื่อแรก (First Author) หมายถึง ชื่อที่อยู่ในลำดับแรก ซึ่งในหลายสาขา ผู้นิพนธ์ชื่อแรกจะถือว่าเป็นผู้ที่มีส่วนมากที่สุดในผลงาน แต่ไม่ได้เป็นที่ยอมรับเช่นนั้นเสมอไป เนื่องจากในบางสาขาวิชาไม่ได้เรียงลำดับผู้นิพนธ์ตามการมีส่วนร่วมในผลงาน แต่เรียงลำดับผู้นิพนธ์ตามตัวอักษรหรือเรียงแบบสุ่ม เป็นต้น

ผู้นิพนธ์ร่วม (Co-Author) หมายถึง ผู้นิพนธ์อื่นที่มีส่วนร่วมกับผลงานที่ไม่ใช่ผู้นิพนธ์หลัก มีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของตนในผลงาน

ผู้นิพนธ์กลุ่ม (Group Author) หมายถึง ชื่อของกลุ่มผู้นิพนธ์ในกรณีที่งานวิจัยมีผู้นิพนธ์จำนวนมาก โดยรายชื่อผู้นิพนธ์ทั้งหมดจะแสดงในภาคผนวก ซึ่งผู้นิพนธ์ที่มีชื่อในกลุ่มทุกคนจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ความเป็นผู้นิพนธ์

การสร้างข้อมูลเท็จ (Fabrication) หมายถึง การสร้างข้อมูลหรือผลการวิจัยที่เป็นเท็จและบันทึกข้อมูลหรือเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว

การบิดเบือนข้อมูล (Falsification) หมายถึง การปกปิด บิดเบือน หรือทำให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยการตัดตอน เพิ่มเติม ตัดแปลง แก้ไขข้อมูล หรือการกระทำการอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่ต้องการ

การคัดลอกผลงาน (Plagiarism) หมายถึง การนำแนวคิด งาน หรือผลงาน การวิเคราะห์ผลการวิจัย กระบวนการวิจัยข้อมูลการวิจัย รวมถึงความคิดเห็นของผู้อื่นไปใช้ โดยไม่มีการอ้างอิงอย่างเหมาะสม

การคัดลอกผลงานตนเอง (Self-Plagiarism) หมายถึง การคัดลอกหรือนำผลงานที่เหมือนเดิมหรือเกือบเหมือนเดิมของตนเองกลับมาใช้อีกครั้ง เสมือนเป็นงานเขียนใหม่โดยไม่มีการอ้างอิงอย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2558, คู่มือมาตรฐานการเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ, ครั้งที่ 1, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- [2] สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2561, จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ, ครั้งที่ 8, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- [3] สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2562, แนวทางการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ, ครั้งที่ 1, สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, ปทุมธานี
- [4] International Committee of Medical Journal Editors, n.d., Defining the Role of Authors and Contributors, viewed 10 January 2020, <<http://www.icmje.org/recommendations/browse/roles-and-responsibilities/defining-the-role-of-authors-and-contributors.html>>.
- [5] The Joint Graduate School of Energy and Environment, 2005, Publication Authorship Policies, viewed 10 January 2020, <<https://www.jgsee.kmutt.ac.th/v3/student-information/publication-authorship-policies/>>.
- [6] University of Malaya, n.d., UNIVERSITY OF MALAYA POLICY ON AUTHORSHIP, viewed 16 January 2020, <<https://umresearch.um.edu.my/Forms/Research%20Guidelines%20%26%20Policies/University%20Of%20Malaya%20Policy%20on%20Authorship/Policy%20of%20Authorship.pdf>>.



- [7] Harvard Medical School, 1999, Authorship Guidelines, viewed 17 January 2020, <https://hms.harvard.edu/sites/default/files/assets/Sites/Ombuds/files/AUTHORSHIP%20GUIDELINES.pdf>.
- [8] The University of Cambridge's School of Clinical Medicine, 2014, CODE OF PRACTICE ON AUTHORSHIP, viewed 15 January 2020, <http://www.medschl.cam.ac.uk/wp-content/uploads/2014/02/CoS14_68-Authorship_Code_of_Practice-FINAL.pdf?04c0fc>.
- [9] Yale University, n.d., Guidance on Authorship in Scholarly or Scientific Publications, viewed 15 January 2020, <<https://provost.yale.edu/policies/academic-integrity/guidance-authorship-scholarly-or-scientific-publications>>.
- [10] Nanyang Technological University, n.d., NTU Authorship Guidelines, viewed 17 January 2020, <<https://www.ntu.edu.sg/ureca/Research-Integrity/Pages/Authorship-Guidelines.aspx>>.
- [11] Nanyang Technological University, n.d., Acknowledgements in Research Communications, viewed 17 January 2020, <<https://research.ntu.edu.sg/rieo/Documents/Guidance%20Notes/Acknowledgements%20in%20Research%20Communications.pdf>>.
- [12] Victoria University of Wellington, 2000, Recognition of Authorship Policy, viewed 15 January 2020, <<https://www.wgtn.ac.nz/documents/policy/research-policy/recognition-of-authorship-policy.pdf>>.
- [13] Brown University, 2018, Guidelines on Authorship in Scholarly or Scientific Publications, viewed 15 January 2020, <<https://www.brown.edu/research/Authorship>>.
- [14] University of South Alabama, 2016, Policy on Authorship and Publication, viewed 30 January 2020, <<https://www.southalabama.edu/departments/research/compliance/responsible-conduct/policy.on.authorship.and.publication.pdf>>.
- [15] Northern Illinois University, n.d., Authorship Policy, viewed 30 January 2020, <<https://www.niu.edu/divresearch/compliance/integrity/conduct/authorship-policy.shtml>>.
- [16] คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา, 2561, มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2561, สืบคันธันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2563, <<http://www.basd.mua.go.th/Files/Announcement/ประกาศ%20ก.พ.อ.%20มาตรฐานจริยธรรมรวมผนวก.pdf>>.